

200705997/1.

Datum uitspraak: 8 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/5205 van de rechtbank 's-Gravenhage van
26 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 24 januari 2007 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juli 2007, verzonden op 27 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

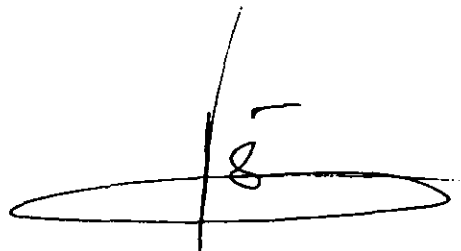
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2007

418.

Verzonden: 8 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 07/5205 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer woonplaats
kiezende ten kantore van zijn gemachtigde,
mr. E.J.W.F. Deen, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. E.G. Aalbers, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser, geboren op , bezit de Marokkaanse nationaliteit. Hij verblijft sedert onbekende datum als vreemdeling in Nederland. Bij schrijven van 24 oktober 2006 heeft hij een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met als doel "verblijf bij ouders". Op deze aanvraag is door verweerder op 24 oktober 2006 afwijzend beslist. Eiser heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 21 december 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Op 24 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Bij schrijven van 2 februari 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 19 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel, dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel "verblijf bij ouders", heeft gehandhaafd.

Reg.nr. AWB 07/5205 BEPTDN

2

Daartoe heeft hij - samengevat - aangevoerd dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte het tegenwerpen van het vereiste om in het bezit te zijn van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) heeft gehandhaafd. Het is onredelijk om van de familie van eiser te verlangen dat zij met eiser voor een mvv-aanvraag naar het land van herkomst terugkeren. Het is nimmer de bedoeling van de wetgever geweest om met het stellen van het mvv-vereiste een scheiding in een gezin te weeg te brengen. Eiser meent dat de afwijzende beschikking in strijd met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de internationale kinderverdragen, waaronder het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten (IVBPR), is genomen.

① 3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiser niet beschikt over een geldige mvv, niet een van de vrijstellingsgronden van artikel 17 Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) van toepassing is en er voorts geen gronden zijn toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 (de hardheidsclausule).

4. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag of eiser een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft ingediend.

② Op 7 oktober 1999 heeft de vader van eiser namens hem een aanvraag ingediend tot het verlenen van een vergunning tot verblijf met als doel "gezinshereniging bij ouders, . Bij beschikking van 4 november 1999 is deze aanvraag buiten behandeling gesteld wegens het niet voldoen aan het mvv-vereiste. Op 25 november 1999 is namens eiser tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Bij besluit van 16 juli 2003 is dit bezwaarschrift ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is namens eiser op 30 juli 2003 beroep ingesteld (AWB 03/42134). Op 3 februari 2004 is dit beroep (door de gemachtigde van eiser) ingetrokken.

③ Met betrekking tot de stelling van de gemachtigde van eiser dat het beroep destijds per abuis is ingetrokken omdat hij alleen de voorlopige voorziening had willen intrekken en er verwarring was over de procedurenummers, overweegt de rechtbank dat het op zijn weg had gelegen dit misverstand tijdig te proberen recht te zetten bij de rechtbank. Gesteld noch gebleken is echter dat de gemachtigde dit heeft gedaan en de intrekking van het beroep staat vast. Hiermee is het besluit van 4 november 1999 in rechte onaantastbaar geworden.

④ Voor zover eiser stelt dat in zijn eerdere procedure om een verblijfsvergunning fouten zijn gemaakt overweegt de rechtbank dat eiser de gelegenheid heeft gehad de gestelde onzorgvuldigheden van die besluitvorming in rechte aan de orde te stellen. Nu de afwijzende beschikking van 4 november 1999 in rechte vast is komen te staan, heeft verweerder van de rechtmatigheid van deze beschikking kunnen uitgaan.

⑤ De rechtbank is van oordeel dat aangezien bij de onderhavige aanvraag evenals bij de aanvraag van 7 oktober 1999 geen geldige mvv is overgelegd en uitsluitend de vraag aan de orde is of eiser een geslaagd beroep kan doen op de hardheidsclausule, deze aanvraag als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb dient te worden aangemerkt.

Reg.nr. AWB 07/5205 BEPTDN

3

6. Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt het toetsingskader voor de rechter bepaald door artikel 4:6 Awb, ook al heeft verweerder de zaak inhoudelijk behandeld. Het maakt voor de rechterlijke toetsing geen verschil dat verweerder in de motivering van het bestreden besluit buiten het kader van de nova is getreden.

7. Ter beoordeling staat derhalve de vraag of na de eerdere onherroepelijke afwijzende beslissing op de aanvraag om een verblijfsvergunning met de beperking "gezinshereniging bij ouders, sprake is van nova met betrekking tot de vraag of eiser een geslaagd beroep zou kunnen doen op de hardheidsclausule.

8. De rechtbank is van oordeel dat hetgeen eiser naar voren heeft gebracht geen feiten of veranderde omstandigheden oplevert die verweerder zouden moeten nopen tot heroverweging van zijn eerdere beslissing eiser niet vrij te stellen van het mvv-vereiste.

9. De door eiser aangevoerde omstandigheden - dat hij zich niet alleen in Marokko staande kan houden, dat het van de ouders van eiser niet gevergd kan worden met eiser voor een mvv-aanvraag naar het land van herkomst terug te keren, en dat eiser hier te lande een opleiding volgt - zijn reeds aan de orde geweest in de eerdere door eiser gevoerde verblijfsrechtelijke procedure en hebben evenmin tot vrijstelling van het mvv-vereiste geleid.

10. De omstandigheden dat eiser sinds 1999 bij zijn ouders in Nederland verblijft, dat zijn ouders inmiddels de Nederlandse nationaliteit hebben verkregen en dat eiser thans een opleiding voor (tweede) automonteur wil volgen leveren naar het oordeel van de rechtbank evenmin nieuwe feiten of veranderde omstandigheden op als bedoeld in artikel 4:6 Awb, aangezien deze omstandigheden niet aan de eerdere afwijzende beschikking en de overwegingen, waarop deze rust, kunnen afdoen.

11. 7. Nu eiser aan de onderhavige aanvraag ten aanzien van de vraag of hij een geslaagd beroep zou kunnen doen op de hardheidsclausule geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd, heeft verweerder op goede gronden vastgesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. De overige door eiser aangevoerde gronden behoeven derhalve geen bespreking meer.

8. Het beroep is derhalve ongegrond.

9. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr. AWB 07/5205 BEPTDN

4

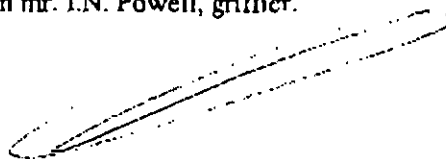
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. Fetter en in het openbaar uitgesproken op
26 juli 2007, in tegenwoordigheid van mr. I.N. Powell, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van
de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het
beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en
moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger
beroep vrcmdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie
www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

27 JUL 2007

voor copie conform
de griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

I

DEEN ADVOCATEN

Mr. E.J.W.F. Deen
Mr. Linda M.J. Duijverman

Bezuidenhoutseweg 197
2594 AJ 's-Gravenhage
Postbus 93327
2509 AH 's-Gravenhage
Telefoon 070-3855900
Telefax 070-3820991
E-mail deenadvocaat@tiscali.nl

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Uw ref:

Onze ref: ED/TH 5883

22 augustus 2007

4056-A

Betreft: Hoger beroep van van Marokkaanse nationaliteit, wonende te

AWB: 07/5205

V.nr.

Geeft te kennen:

, wonende te te deze zaak woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan de Bezuidenhoutseweg ten kantore van de advocaat en procureur Mr E.J.W.F.Deen, die ten deze bepaaldelijk gemachtigd is om namens hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van 26 juli 2007(verzonden 27 juli 2007);

dat tegen genoemde uitspraak de navolgende grieven wenst aan te voeren:

Grief I:

Ten onrechte is door de Rechtbank te 's-Gravenhage beslist dat niet in aanmerking komt voor een van de vrijstellingsgronden van art.17 VW 2000 c.q. art 371 lid 2 VB 2000 alsmede geen gronden zijn om toepassing te geven aan art. 3.71 lid 4 vb 2000;

Toelichting:

Blijkens motivering bij formulier model D16 van R.P. Visser is voor de eerste keer Nederland ingereisd en is hij op 14.06.1991 bij de Vreemdelingendienst door zijn ouders aangemeld.

Stichting Dergengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

DEEN ADVOCATEN

Op 12.03.1999 is [] uitgeschreven uit het GBA wegens verhuizing naar Marokko.

Op 07.10.1999 is [] met zijn ouders bij de Vreemdelingendienst verschenen.
[] is tot 1994 in Nederland verbleven en hij heeft tot juli 1999 in Marokko bij zijn grootouders verbleven.

Op 07.10.1999 is voor de toen 9 jarige [] een vergunning tot verblijf aangevraagd tot 07.10.2000.

Deze aanvraag is op 04.11.1999 buiten behandeling gesteld wegens het ontbreken van een MVV.

Op 04.11.1999 is tegen de minderjarige een last tot uitzetting gegeven.

Op 31.01.2003 is een beroep gedaan op het 3 jarenbeleid omdat alstoen nog geen onaantastbare beslissing was genomen op de op 07.10.1999 gedane aanvraag om verblijf.

Gelet op vorgeschetste feiten en omstandigheden had aan [] op grond van redenen van billijkheid alsmede schrijnende omstandigheden vrijstelling van de MVV eis moeten worden verleend.

Hier komt bij dat beide ouders van [] de Nederlandse nationaliteit hebben en in Nederland wonen en dat alle broers en zusters in Nederland wonen en de Nederlandse nationaliteit hebben met uitzondering van de in Nederland geboren zus [].

Grief II:

Ten onrechte is door de Rechtbank te 's-Gravenhage bij beslissing van 26 juli 2007 geoordeeld dat het besluit van 04.11.1999(buiten behandeling stelling aanvraag van 07.10.1999) onaantastbaar is geworden;

Toelichting:

Op 07.10.1999 is namens [] een aanvraag voor verblijf bij ouders ingediend.

Deze aanvraag is op 04.11.1999 buiten behandeling gesteld wegens het ontbreken van een MVV.

Op 31.01.2003 wordt door [] een beroep gedaan op het 3 jaren beleid.

Bij besluit van 16.07.2003 wordt het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit is op 30.07.2003 beroep ingesteld en is een verzoek om een voorlopige voorziening aangevraagd.

Op 03.02.2004 is door de gemachtigde van [] het verzoek om een voorlopige voorziening ingetrokken. Naderhand is gebleken dat de brief waarin wordt vermeld dat uitzetting achterwege zal blijven en derhalve het handhaven van het verzoek om een voorlopige voorziening geen effectieve betekenis meer heeft, het A WBnummer van de beroepszaak vermeld. (AWB 03/42134). Derhalve dient de intrekking van het beroep te worden beschouwd als een kennelijke vergissing waarin in rechte geen gevolgen aan mogen worden toegekend.

Gelet hierop dient alsnog op het beroep AWB 03/42134 te worden beslist alsmede op het gedane beroep op het 3 jaren beleid;

Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

DEEN ADVOCATEN

Grief III:

Ten onrechte is door de Rechtbank te 's-Gravenhage bij uitspraak van 26 juli 2007 geoordeeld dat geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zich hebben voorgedaan die tot heroverweging noopten;

Toelichting:

In het toetsingskader van art. 4:6 AWB dient ingevolge art. 4:84 AWB jo art. 3.71 lid 4 VB 2000 toetsingscriteria te worden gegeven waarbij kan worden beoordeeld in welke gevallen de schrijnendheid noopt tot het niet afwijzen van een vergunning tot verblijf louter om het ontbreken van een MVV.

In casu zou beoordeeld dienen te worden in hoeverre voor betrokkenen de gevolgen (tegenwerping MVV eis) onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsmaatregel te dienen doelen:

Indien dan zoals in casu blijkt dat (de ook thans nog) minderjarige vreemdeling vanaf 23.05.1991 tot 1994 in Nederland heeft verbleven; De minderjarige tot 12.03.1999 ingeschreven heeft gestaan als ingezetene van de Gemeente Rotterdam;

De minderjarige sedert juli 1999 wederom daadwerkelijk bij zijn beide ouders in Nederland verblijft;

Deze ouders beiden de Nederlandse nationaliteit hebben en in Nederland wonen.

Alle broers en zusters van in Nederland wonen en de Nederlandse nationaliteit hebben met uitzondering van zus

Zus heeft onlangs bericht ontvangen dat aan haar verblijf hier te lande zal worden verleend in het kader van het Generaal Pardon.

heeft in Nederland voortgezet onderwijs gevolgd en hij is op 27.06.2007 voor het eindexamen V.M.B.O.. (prod.)

Aan toetsing/heroverweging kan alleen dan worden toegekomen als de toetsing/heroverweging in het kader hiervan schrijnende omstandigheden worden verondersteld.

Van in Nederland wonende familieleden kan en mag niet worden verondersteld/verwacht met de minderjarige terug te reizen naar Marokko om vandaar uit (in het ongewisse) een (nieuwe) MVV aan te vragen.

De aanvraag zal immers door de wettelijke vertegenwoordiger dienen plaats te vinden terwijl gedurende de wachttermijn op deze beslissing de minderjarige dient te worden begeleid.

Gelet op het vorenvermelde alsmede aard en strekking van de procedure zijn geen nova nodig om tot een gegrondverklaring van het beroep te komen.

Grief IV:

Ten onrechte is door de Rechtbank te 's-Gravenhage het door ingestelde beroep ongegrond verklaard;

Toelichting:

Deze grief dient om het geschil in volle omvang aan U voor te leggen;

Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

**DEEN
ADVOCATEN**

Met verzoek: het hoger beroep gegrond te verklaren;

Gemachtigde

Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetroffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.